

naar mit Vædringsforslag vedtoges, vilde den sidste Sætning i § 1 ikke komme til at staae i en passende Forbindelse med det øvrige af Paragraphen; men jeg vil dog tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at den sidste Sætning taler om en af de ældre Anstalters Fonds, og bestemmer derom, at disse skulle holdes særskilte. Der maa altsaa efter denne Bestemmelse ikke skee nogen Sammenblanding af disse Fonds med de øvrige; men idet det fastsættes i § 1, at dette ikke maa skee, indrømmes det derved, at de øvrige Fonds kunne administreres samlet, og det bekræftes yderligere ved § 21, som omhandler Regnskabsførelsen derfor. Jeg kan derfor ikke see, at Udeladelsen af disse Udtryk bringer mindste Uklarhed tilstede. Det Samme maa jeg sige med Hensyn til den Ytring af den ærede Ordfører, at jeg vilde affære enhver Forbindelse mellem Anstalterne. § 21 indeholder jo Reglerne for Regnskabsførelsen m. v., og de blive staaende. Der kan altsaa ikke være mindste Spørgsmaal om, at, fordi den nye Anstalt ikke kommer til at eie den gamle Anstalts Efterladenskaber, der da skulde skee den mindste Forandring med Hensyn til Bestyrelsen, Forbindelsen mellem Anstalterne o. s. fr. Det kan Altsammen gaae ganske paa samme Maade, som det har været paatænkt i Lovudkastet. Udvalgets Tanke med dets Vædringsforslag var, som den ærede Ordfører bemærkede, at ikke det hele Overflud skulde tilhøre den nye Anstalt, men at der, naar det viste sig, at der blev et større Overflud, skulde kunne raades derover paa anden Maade. Ja, det vil netop skee, naar man ikke i § 1 sætter, at den nye Anstalt skal arve den gamle; thi, staaer det der, saa er der raadet over det Overflud, som muligt kommer tilstede, hvad enten det bliver stort eller lille. Endelig søiede den ærede Ordfører til, at den nye Anstalt kunde være saameget tryggere, naar den arvede den gamle. Ja, det er ganske rigtigt, der er Realiteten i hele Sagen. Det er paatænkt ved Lovudkastet, og den Tanke er støttet af Udvalget, at der skal oprettes en ny Anstalt, hvis Betyggelse skal søges i det Overflud, der kan ventes af de gamle Anstalter, med hvilke den ikke har Noget at gjøre. Af den Tanke er jeg en Modstander; jeg finder

ikke, at der er nogen Grund til at støtte den nye Anstalt ved de gamle Efterladenskaber. Ivertimod deler jeg i fuldeste Maade den Tanke, der er kommen til Orde i det i det andet Thing vedtagne Forslag, som nu udgjør Slutningen af § 21, nemlig at det maa være Statsmagten forbeholdt at raade over Overfludet, naar det i Tidernes Løb viser sig, at der bliver noget Overflud. Jeg henholder mig i saa Henseende ganske til, hvad der under Sagens tidligere Behandlinger gjentagne Gange er blevet udtalt her i Thinget. Statskassen har maattet søle saa stærke Efterveer af sin Garanti for Enkekassen, at det vel kunde være forsvarligt, om den engang, naar der blev et Overflud af en Anstalt, som den har garanteret, bragte dette Overflud til Afdrag i de store Summer, som det tidligere har maattet udrede. Jeg finder ikke, at der er mindste Grund til at være mindre nøieregnende med Præmierne i den nye Anstalt, fordi man tænker: Ja, vi have jo ialfald Udfigt til at kunne dække den mulige Underbalance i den nye Anstalt ved det Overflud, vi kunne vente at tage i Arv fra de gamle. Der er Realiteten i Sagen, og der kommer den Anskuelse frem, som det ærede 7de Medlem for Kjøbenhavn (David) med saa stor Varme har forsvaret og støttet. Jeg maa meget beklage, at dette ærede Medlem idag savnes paa sin Plads; thi jeg føler mig overbeviist om, at han vilde have taget mit Forslag i Forsvar. — Jeg tillod mig at paapege, at der, efter min Overbeviisning, var en haandgribelig Modsigelse mellem § 1 og § 21, saaledes som de nu ere affattede, og jeg troer, at den ærede Ordfører i dette Stykke ikke var af nogen fra min væsentlig forskjellig Mening. Jeg finder ogsaa i Udvalgets Betænkning et Udtryk, der meget tyder hen paa en Overensstemmelse i dette Punkt; men den høitærede Finantsminister var derimod af en ganske anden Mening. Den ærede Finantsminister frygtede netop for en Forstyrrelse af den gode Sammenhæng i Lovudkastet, hvis mit Vædringsforslag blev vedtaget. Jeg troer dog, at en nærmere Overveelse vil lede til den Anskuelse, at Eenheden i Lovforslaget bliver bedst, dersom mit Vædringsforslag bliver ved-